

Nad nízke túžby upiata! -
Dve pekné oči. A hudba, svetlo hrá
v dvoch pekných očiach. A duša dieťa ťa.

Много сполучливи са и преводите му на т.нар. “фолклорни” стихотворения, създаващи трудности с характерните български реалии и звукоподражания, напр. в началото на *Калиона*, в *На нивата*, *Градушка* и т.н. Те “звучат” на словашки в пряк и преносен смисъл. Необходимо е да се отбележи, че Ян Кошка използва в преводите си и характерните за Яворов “сложни думи”, които не са типични за словашкия език, като напр.: *огън-рана* (oheň-rana), *луда-млада* (mladé-hlupé), *луди-млади* (mladí-bláznívi), *старо-хоро* (staré-krivé), *сабя халосия* (šablička-šablenka), *ангели-звезди* (hviezdy-anjeli), *спасител-ден* (vykupiteľ den), както и по-сложните синтактични конструкции от този тип напр. *ой нерадост опуствяла младост* (oj či bolí mladost kvétok holý), *заря-невинност всепобедна* (zora nehyoítarícej) и т.н.

Част от т. нар. философски стихотворения на Яворов обаче са поставили преводача пред необходимостта да жертва някои от елементите на оригинала - композиция, ритмика, метрика, образност - за сметка на останалите. В този случай Кошка се отказва обикновено от римата в полза на смисъла и образите, но голяма част от въздействието на Яворовите стихове се губи. Ето как би изглеждал Яворов без рими във *Възход*:

...Наоколо ми кърваво се плиска
море: люлее ме вълна.

И в бездната ту плаче, ту се киска
на злото демон; - глъбина
под мене се тъмней ...

Море се плиска.

...Okolo mňa krvavo špliecha
more: колиše ma vlna.

A v hĺbce to plače, to sa škľabí
demon zla: - hľbočina
čemie sa podo mnou ...

More špliecha.,